

μοναχὸς Γουϊζέρτος δίδει εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον, καρ. 5, τῆς ὑπ' αὐτοῦ συνταχθείσης Historia Hierosolimitana τὸν περίληψιν ἐπιστολῆς τοῦ Ἀλεξίου πρὸς Ροβέρτον, τὸν κόμην τῶν Φλάνδρων. Ὁ δὲ Thesaurus novus anecdotorum τοῦ Μαρτίνου καὶ τοῦ Δυράνδου περιέχει ὁλόκληρον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης τὸ κείμενον, ὑπερμετ' ἐλαχίστων τινῶν τροπαλογιῶν ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐκδοτῶν εἰς τὴν Amplissima collectio. Αὗται εἶναι αἱ μόναι σωζόμεναι περὶ τῶν πολυθρύλλητων ἐκείνων ἐπιστολῶν μαρτυρίαι. Ἀλλ' αἱ μαρτυρίαι αὗται περιέχουσιν ἐν ἐαυταῖς πολλὰ τὰ καταδεικνύοντα, ὅτι ἀναπόστατοι εἶσι καὶ βραδύτερον ἐπινενοημένοι. Ἐνθ' τὸ κείμενον τῆς Amplissima collectio, ἐλάχιστον, ὡς εἰπομεν, διαφέρει τοῦ ἐν τῷ Θησαυρῷ κειμένου, ὥστε οὐδεὶς ποτὲ ἀμφισβήτησεν ὅτι μία καὶ ἡ αὐτὴ εἶναι ἐν ἀμφοτέραις ταῖς συλλογαῖς ἡ ἐπιστολὴ, ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εἰς μὲν τὴν μίαν τῶν συλλογῶν φέρει τὴν χρονολογίαν τοῦ 1100, ἥτις εἶναι μεταγενεστέρᾳ τῆς πρώτης σταυροφορίας. Ἄν ἡ ἐπιστολὴ ἦτον ἀναμφισβήτητος, πῶς ἦτο δυνατόν οἱ αὐτοὶ ἐκδοταὶ νὰ ἀποδώσωσιν αὐτῇ δύο διαφόρους χρονολογίας, ἐξ ὧν ἡ μία μάλιστα, ἡ τελευταία, παρίσταιται τὴν ἐπιστολὴν ἐρχομένην κατόπιν ἐσθ' τῆς;

Παρεκτός τούτου, ἡ παρὰ τοῦ Γουϊζέρτου διδομένη περίληψις, καὶ τοι περίληψις, περιέχει λεπτομερείας τινάς, αἵτινες παραδόξως δὲν ἀναφαίνονται ἐν τῷ ὁλόκληρῳ κειμένῳ. Ἰδίως δὲ ἡ περίληψις περιλαμβάνει περιγραφὴν τινὰ, δι' ἧς ὁ αὐτοκράτωρ εἰλεγε δῆθεν, ὅτι ἂν τὸ κλέος τοῦ νὰ σώσῃ τὴν νέαν Ῥώμην ἀπὸ τῆς ἀπειλῆς αὐτὴν καταστροφῆς δὲν ἤθελεν ἀρκέσῃ εἰς τοὺς δυτικούς, μεθέτωσαν ὅτι θέλουσιν εὖρεϊ ἐνταῦθα τὰς ὠραιωτέρας γυναικας προθύμους νὰ ἀποζημιώσωσιν αὐτοὺς διὰ τοὺς ἀγῶνας αὐτῶν καὶ τοὺς κινδύνους. Αὕτη λοιπὸν ἡ αἰσχρά τερὶ τῶν Ἑλληνίδων περιγραφή τῆς περιλήψεως οὐδὲνως ἀναφαίνεται ἐν τῷ κειμένῳ· τὸ δὲ περιεργότερον, αὐτὸς ὁ δίδων τὴν περίληψιν Γουϊζέρτος εἶχεν ἤδη ἐκφέρει τὴν γνώμην ὅτι τὸ κάλλος τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν δὲν εἶναι τοιοῦτον, ὥστε ἕνεκα αὐτοῦ στρατὸς ὅλος νὰ κινήσῃ ἀπὸ τῆς Γαλλίας ἵνα παρεμβῇ εἰς τὴν Θράκην. Καὶ πρόδηλον λοιπὸν, ὅτι οἱ συντάξαντες βραδύτερον τὸ ὅλον τῆς ἐπιστολῆς κείμενον ἐθεώρησαν ὀρθὴν τὴν παρατήρησιν τοῦ Γουϊζέρτου, καὶ παρέλιπον ἐν τῷ συνθέματι αὐτῶν τὴν περιγραφὴν ἐκείνην· πρόδηλον, ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὅτι τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς συντάχθη ἐν Εὐρώπῃ καὶ ὅχι ἐν Κωνσταντινουπόλει, εἶναι πλαστὸν καὶ ὅχι γνήσιον. Καὶ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ· ὅχι μόνον ἡ προαναφερθεῖσα περὶ τῶν Ἑλληνίδων περιγραφή εἶναι τοσοῦτον αἰσχρὰ, ὥστε ἀδύνατον νὰ παραδεχθῶμεν ὁσιλέα Ἕλληνα, καὶ μάλιστα τὸν Ἀλέξιον Κομνηνόν, εἰπόντα ἢ γράψαντά τι τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ ἄλλα ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μέρη, τὰ ὅποια οὐ μόνον καθ' ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν γνώμην ἐπιστηματάων ἱστορικῶν δυτικῶν, δυσκαλωτάτα ἡδύνατο νὰ γράψῃ Ἕλλην βασιλεὺς οἷον α ὅτι προτιμῶ νὰ ὑποταχθῶ μάλλον εἰς τοὺς Λατίνους ἢ εἰς

ἢ εἰς τὰς τῶν Ἑθνικῶν καταπιέσεις· » καὶ πάλιν κατωτέρω, α ὅτι προτιμώτερον ἢ Κωνσταντινουπόλιν νὰ πέσῃ εἰς χεῖρας ὑμῶν ἢ εἰς τὰς τῶν Ἑθνικῶν χεῖρας. » Αὐτοὶ τῶντι ἂν ἐν ἔτει 1453 ὅτε τὸ ὅλον κράτος περιωρίζετο εἰς μόνην τὴν Κωνσταντινουπόλιν, ἥτις καὶ αὐτὴ εἶχεν ἤδη πανταχῶθεν περιτορμηθῆ ὑπὸ τῶν ἀπειραρίθμων σιτῶν τοῦ Μωάμεθ Β', οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπίμεινον κηρυττοντες ὅτι προτιμῶσι νὰ ἴδωσι τὸν Τούρκον εἰσελαύνοντα εἰς τὴν πρωτεύουσάν ἢ τὸν Καθολικισμὸν ἐν αὐτῇ ἐνθρονίζοντον, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τὴν ἀντίθετον ἐξέφερον ἀρχὴν περὶ τὰ τέλη τῆς 14 ἑκατονταετηρίδος, καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ κράτος πλείστας ἐπώζεν ἐπὶ δυνάμεις, α δὲ πρωτεύουσα αὐτοῦ πολὺ ἀπῆχεν ἐπὶ τοῦ νὰ πολιορκηθῇ ὑπὸ τῶν Τούρκων.

(Ἐπεται τὸ τέλος).

ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΡΘΜΟΝ ΤΟΥ ΚΑΛΕ

υποβρυχίου διώρυγος.

—ooo—

Ἀπὸ τὰ τέλη εἰσέτι τῆς λεγόμενης ἑκατονταετηρίδος ἐπενόησαν τινές, μάλιστα ὁ γάλλος μηχανικὸς Μαρθὰς, σχέδιον υποβρυχίου διώρυγος θετοῦσης εἰς ἄμεσον συγκοινωνίαν τὴν Γαλλίαν μετὰ τῆς Ἀγγλίας. Τὸ σχέδιον τοῦτο ὑπεβλήθη τὸ 1802 τῷ τότε ὑπάτῳ τῆς Γαλλίας Ναπολέοντι, ἀλλ' ἕνεκα τῶν δυσχερῶν περιστάσεων ἐμεινεν ἀτελεσφόρητον. Ἀκολούθως ἐπενόηθη ἄλλο σχέδιον ὑπὸ τοῦ Φάβρου, ὁλίγον ὅμως διαφέρειν τοῦ προγενεστέρου. Τὸ δὲ 1846, ὁ Φραγκότος καὶ Τσιέρος ἐνασχοληθέντες ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπέδειξαν τὸ εὐκατόρθωτον τοῦ ἔργου· οὐχ ἦττον ἀπέδειξεν αὐτὸ τοῦτο καὶ ὁ Πατέρμος προτείνας μάλιστα νὰ κατασκευασθῇ ἀντὶ διώρυγας ὁδὸς ὑποβρυχίου ἐπὶ τοῦ πυθμένου τῆς θαλάσσης, εἰτεινόμενος ἀπὸ τοῦ παραλίου τῆς Γαλλίας μέχρι τοῦ ἀπέναντι τῆς Ἀγγλίας. Καὶ τὴν κατασκευὴν ταύτην θεωρεῖ εὐκατόρθωτον διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐπινοληθέντων υποβρυχίων πλοίων. Ταῦτα ὅμως καὶ διάφορα ἄλλα σχέδια ἦσαν πάντῃ ἀτελῆ ὡς βασιζόμενα ἐπὶ μὴ ἀκριδῶν γεωλογικῶν εἰδήσεων. Ἐπομένως ἀσχοληθεὶς ἐσχάτως ὁ Κ. Θωμὰς Δε Γαμόνδος εἰς τὴν ἀκριβοῇ τῶν παρ' ὧν ὁ λόγος θέσεων γεωλογικὴν ἐρευναν ἀπέδειξεν ἐπιστημονικώτερον τὸ εὐκατόρθωτον τοῦ ἔργου, καὶ ὑπέβαλεν ἀκριδέστερον τι σχέδιον τῷ αὐτοκράτορι Ναπολέοντι, ὅστις διωρίσας ἐπιτροπὴν ἐξ εἰδημόνων ἀνδρῶν, οἱ οἱ ΚΚ. Πλίας ὁ Δε Βωμόντας, Κόμπος, Μαλλέτος, Ρενώδος καὶ Κέλλερος, ἵνα ἐξετάσωσι τὰς θέσεις καὶ τὸ σχέδιον καὶ ἐπιφέρωσι γνώμην, ἀπεφάνθησαν καταφατικῶς, ὥστε δὲν λείπεται ἢ νὰ ἴδωμεν τὴν ἐκτέλεσιν. Κα-

τὰ τὸ σχέδιον τοῦτο, ἡ διώρυξ θέλει ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Γρινέζου τῆς Γαλλίας καὶ καταλήγει ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ Ἐκασθάρτῃ τῆς Ἀγγλίας, μεταξύ Δούβρου καὶ Φολωστόνης. Ἐν μέσῳ δὲ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, εἰς ἴσην σχεδὸν ἐκατέρωθεν ἀποστασιν, ὑπάρχει ὑψάλος τις γνωστὴ ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν σκόπελος Βάρνης· ἐπὶ τῆς ὑψάλου ταύτης θέλει σχηματισθῇ ἐντέχνως λιμὴν μὲ προκυμαίαν καὶ περικύλιον συγκοινωνοῦν μετὰ τῆς ὑποβρυχίου διώρυγος δι' εὐρυχώρου κλίμακος ἀγούσης ἀπὸ τοῦ περικύλιον τοῦ λιμένος εἰς τὸ μέσον σχεδὸν τῆς ὑποβρυχίου διώρυγος ὅπου θέλουσιν εἶσθαι εὐρύχωροι ἀποθῆκαι, χρησιμεύουσιν εἰς σταθμὸν τῶν περιηγητῶν, καὶ ἀποταμίευσιν τῶν ἐμπορευμάτων. Ἐκατέρωθεν δὲ τοῦ λιμένος καὶ τῆς ξηρᾶς θέλουσι σχηματισθῇ δύο ἐντέχνοι σκόπελοι, ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὁποίων θέλει οἰκοδομηθῇ πύργος συγκοινωνῶν μετὰ τῆς ὑποβρυχίου διώρυγος, ὅπως διευκολύνεται ἐν αὐτῇ ἡ κυκλοφορία τοῦ ἀέρος, ἥτις θέλει διευκολύνεται καὶ δι' ἄλλων ἐντέχνων μέσων. Ὁ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τούτου ἀπαιτούμενος καιρὸς ὑπελογίσθη εἰς ἑξ. ἔτη, ἡ δὲ ἀπαιτούμενη δαπάνη εἰς 470 ἑκατομμύρια φράγκων. Ὁρα Etude pour l'avant-projet d'un tunnel sous-marin entre le France et l'Angleterre, reliant sans rompre charge les chemins de fer de ces deux pays. Ligne de Griner à Cartware. Paris, 1857. Ἐσχάτως δὲ ἄγγλος τις μηχανικὸς ὁ Κ. Βούδος ἐπρότεινε τὴν κατασκευὴν, ἀντὶ ὑποβρυχίου διώρυγος, γεφύρας ἐκτεινομένης ἐκ τοῦ περαλίου τῆς Ἀγγλίας μέχρι τοῦ τῆς Γαλλίας· καὶ μολονότι τὰ μεταξύ διαστήματα τῆς θαλάσσης ἔχουσι βάθος 20 μέχρι 31 ὀργυίων, δὲν νομίζει ἀκατόρθωτον τὸ ἔργον διὰ στηλῶν ἔχουσιν 300 τετραγωνικῶν ποδῶν βάσιν κατὰ τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης, καὶ 150 κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς, φερουσὶν τόξα ἔχοντα ὕψος 300 ποδῶν ἄνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης· ὥστε ὑπ' αὐτὰ νὰ διέρχωνται ἀκωλύτως καὶ αὐτὰ τὰ μεγαλότερα τῶν παλαικῶν πλοίων. Τὴν δὲ πρὸς κατασκευὴν τῆς τοιαύτης γεφύρας δαπάνην ὑπολογίζει εἰς 750 ἑκατομμύρια φράγκων. (Βλ. Boyd's marine viaduct or continental railway bridge between England and France. London, 1858.)

I. ΔΕΚΗΤΑΛΛΑΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΙΣ ἐλθὼν εἰς τὸν ἀγρόν του ἵνα ἐπιδιορθώσῃ ῥήγμα εἰς φράκτιν τινα, εὗρεν ἐπανερχόμενος τὴν κοιτίδα, ἐνθα εἶχεν ἐγκαταλείψει τὸ μονογενὲς του τέκνον κοιμώμενον, ἀναποδογυρισμένην. Τὰ στρώματα ἦσαν σχισμένα καὶ καθημαγμένα, καὶ ὁ σκύλος ἦτο ἐκεῖ πλησίον ἐξηπλουμένος. Ὑποθέσας λοιπὸν ὅτι ὁ σκύλος ἔφαγε τὸ παιδίον, ἀμέσως ἤ-

νοιξε τὸ κρανίον του διὰ τινος ἀξίνης ἣν εἶχεν ἀνὰ χεῖρας· ὅτε δὲ ἀνέστρεψε τὴν κοιτίδα, εὗρε τὸ παιδίον σῶον καὶ ὄφιν ὑπερμεγέθη νεκρὸν ἐπὶ τοῦ πατώματος φονευθέντα ὑπο τοῦ κυνός, οὗ τινος ἡ πίστις ἦν ἀξία ἄλλης ἀμοιβῆς. Τὸ παράδειγμα τοῦτο ἐδίδαξεν αὐτὸν, πόσον ἐπικίνδυνον εἶναι νὰ παραδίδηται τις πολὺ βιαίως καὶ ἐκ τοῦ προχείρου εἰς τὸ τυφλὸν πάθος του.

ΩΙ Δ Η

Εἰς τὴν πανήγυριν τῆς θεμελιώσεως τῆς Ἀκαδημίας τῆς ἀνεγερμένης ἐν Ἀθήναις παρὰ τοῦ φιλαγνοῦς Κυρίου Σ. ΣΙΝΑ.

—οοο—

Οὐράνιο φέγγος, Ἐπιστήμη θεία,
Ἐσὺ εἰς τὸ πλάγι τοῦ Σωτῆρος ἦσουν,
Ὅταν τοῦ κόσμου ἐμόρφωσε τὰ κάλλη
Θεὸς Σοφός.

Ἐπερίχυσε μὲ ἄστρα τὸν αἰθέρα,
Νομοθετεῖ τὸν θαυμαστὸν ῥυθμὸν τους·
Ἵμνολογοῦν τὴν χάριν του αἰωνίως
Γῆ κ' Οὐρανός.

Κατ' εἰκόνα του πλάττει τοὺς ἀνθρώπους,
Ἀκτῖνα τῶν ἀκτίνων του τοὺς χύνει,
Γενναῖοι νὰ ζοῦν, νὰ χαίρωνται τὴν κτίσι
Τέκνα Θεοῦ,

Κ' ὅταν θανάτου κοιμηθοῦν τὸν ὕπνῳ
Νὰ ξυπνήσουν ε' τὰ ἀθάνατα λημέρια,
Ἡλίους νὰ ἰδοῦν, καὶ φωτεινοὺς ἀστέρας
Ἄλλου Οὐρανοῦ.

Θεῖα Ἐπιστήμη! οἰκοδομεῖ ναὸν Σου
Φιλόμουςος πολίτης τῆς Ἑλλάδος·
Ταῖς παλαιαῖς ταῖς δόξαις ν' ἀναστήσῃ
ἔχει βουλή.

Πρόνοια τοῦ Ὑψίστου, καὶ ψυχαῖς Ἑλλήνων,
Κάτοικοι παλαιοὶ τῶν Ἡλυσίων,
Συνδράμετε τὴν εὐμορφη πατρίδα,
Φίλοι πιστοί.

Κάμετε, τὰ μυστήρια τῆς σοφίας
Νὰ ἱεουργοῦν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Σίνα
Καλοὶ ἱερεῖς πάλε ἡ φυλή μας νᾶναι
Δόξα τῆς Γῆς.

Δέξου, ὦ καλὲ, τὸν Σαπφικόν μου ὕμνον,
Τῆς ἀρετῆς σου ὕμνολογεῖ τὸ κάλλος·
Νὰ τὸν δεχθῇς κ' ὡς πρωϊμάδι γνήσιον
Τῆς νέας φωνῆς.

Ἐν Ἀθήναις,
τὴν 2 Αὐγούστου 1859.

Γ. ΤΕΡΤΖΕΤΗΣ

ἀρχιεσφύλαξ τῆς Βουλῆς.

Τὸ μέτρον κατὰ τὸν ῥυθμὸν τῆς ὁδῆς
« Παικιδότρον' ἀθάνατ' Ἀφροδίτα. »